

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tdo/51/2018
Identifikačné číslo spisu: 4414010496
Dátum vydania rozhodnutia: 05.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4414010496.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného P. G. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení zák. č. 204/2013 Z. z. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., o dovolaní obvineného P. G. podanom prostredníctvom obhajcu JUDr. Tibora Elzera proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 23. júla 2015, sp. zn. 2T/134/2014, v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre z 30. septembra 2015, sp. zn. 2 To 61/2015, na neverejnom zasadnutí konanom 05. marca 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného P. G. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky z 23. júla 2015, sp. zn. 2T/134/2014, bol obvinený P. G. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení zák. č. 204/2013 Z. z. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19. septembra 2013 v čase o 17.30 hod., pred vchodom do budovy Železničnej stanice v L., potom, ako mu poškodený O. D., nar. XX. L. XXXX odmietol požičať mobilný telefón, tohto fyzicky napadol tým spôsobom, že rukami do neho sotil a následne siahol rukou do vrecka, kde si na pravú ruku natiahol boxer a touto jedenkrát udrel poškodeného O. D. do ľavej strany tváre, čím mu spôsobil zranenia, a to: dvojnásobnú zlomeninu dolnej čeľuste a otras mozgu, vyžadujúce si dobu liečenia a práceneschopnosti najmenej 6 týždňov,

pričom sa uvedeného konania dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 2T/173/2006, z 15. februára 2007, právoplatným dňa 06. septembra 2007, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7To/10/2007 zo 06. septembra 2007, uznaný vinným z pokračovacieho zločinu lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c),

písm. d) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody 7 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Za to mu bol uložený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a za zistenia prit'azujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. a podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák. úhrnný a súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zrušil výrok o treste, uložený obvinenému skorším rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/31/2014, z 25. marca 2014, právoplatným dňa 25. marca 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Na podklade odvolania obvineného Krajský súd v Nitre uznesením z 30. septembra 2015, sp. zn. 2To/61/2015, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného P. G. ako nedôvodné zamietol.

Proti skôr uvedeným rozsudkom súdov prvého a druhého stupňa podal prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený P. G..

V rámci uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený v podanom dovolaní a jeho dodatku v podstate namietal, že súhrnný trest mu mal byť uložený aj vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Zámky zo 14. novembra 2014, sp. zn. 3T/151/2014, pretože skutok za ktorý bol právoplatne odsúdený, spáchal v čase pred vyhlásením citovaného trestného rozkazu za iný jeho trestný čin.

Navrhol preto, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, ako aj uznesenie Krajského súdu v Nitre zrušil a vec prikázal Krajskému súdu v Nitre, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Tr. por. prvostupňový súd dovolanie obvineného P. G. doručil na vyjadrenie stranám, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky po stručnej rekapitulácii rozhodnutí, ktorými bol obvinený uznaný za vinného zo skôr uvedených trestných činov, a dovolania obvineného vyslovil názor, že konajúce súdy obidvoch stupňov rozhodli zákonne a správne, a preto v posudzovanej veci nie je daný žiadny dovolací dôvod.

Navrhol preto, aby Krajský súd v Nitre (správne najvyšší súd) na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd zistil, že dovolanie proti napadnutému uzneseniu je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na zákonom určenom mieste (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Dovolanie súčasne spĺňa podmienky uvedené v § 372 a § 373 Tr. por., ako aj obsahové náležitosti uvedené v § 374 Tr. por., a nie je daný dôvod na postup súdu podľa § 382 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) ani písm. f) Tr. por.

Dovolací súd nahliadnutím do spisového materiálu zistil, že dovolanie obvineného P. G., nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok.

Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších - mimoriadnych - procesných a hmotnoprávných chýb, ktoré by svojim charakterom mohli mať výrazný vplyv na konanie a jeho procesný výsledok, a preto je potrebné ich odstrániť, a ktoré sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por.

Dovolací súd nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, práve naopak z ustanovenia § 385 ods. 1 Tr. por. *expresis verbis* vyplýva, že je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávného ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa ustálenej praxe dovolacieho súdu vo vzťahu k výkladu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné uviesť nasledovné:

Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku (§ 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.) sa rozumie nesprávne právne posúdenie zisteného skutku alebo nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia. Nesprávnym právnym posúdením zisteného skutku sa rozumie zistenie, že skutok bol v napadnutom rozhodnutí kvalifikovaný ako trestný čin, napriek tomu, že nešlo o žiadny trestný čin alebo, že išlo o iný trestný čin alebo obvinený bol uznaný za vinného z prísnejšieho trestného činu, než ktorého sa súdeným skutkom dopustil. Nesprávnym použitím iného hmotnoprávného ustanovenia sa rozumie nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až § 30 Tr. zák.), prípadne zániku trestného činu (najmä § 87 Tr. zák.), prípadne pochybenie súdu pri uložení úhrnného trestu a spoločného trestu (§ 41 Tr. zák.), súhrnného trestu (§ 42 Tr. zák.) a pod. Je však potrebné uviesť, že dovolací súd nepreskúmava skutkové zistenia, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie súdu. Nie je tak legitimovaný posudzovať ani úplnosť a správnosť skutkových zistení ustálených súdmi oboch stupňov v pôvodnom konaní, a rovnako ani hodnotenie v tomto konaní vykonaných dôkazov. Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Správnosť a úplnosť zisteného skutkového stavu je teda dovolací súd povinný prezumovať.

Oboznámením sa s obsahom predloženého spisu najvyšší súd zistil nasledovné skutočnosti:

Pokiaľ sa pre naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. vyžaduje nesprávne hmotnoprávne posúdenie skutku, respektíve nesprávne použitie iného hmotnoprávného ustanovenia, už z povahy veci nemôže byť daný inými skutočnosťami.

Z konkrétneho obsahu dovolacích námietok obvineného vyplýva, že sú vo svojej podstate vyjadrením nesúhlasu obvineného s rozhodnutiami súdov oboch stupňov v otázke uloženého súhrnného trestu, ktorý podľa neho mal byť uložený aj vo vzťahu k skôr uvedenému trestnému rozkazu Okresného súdu Nové Zámky.

Viazaný týmto dovolacím dôvodom, dovolací súd preskúmal obvineným vznesenú námietku nesprávnej aplikácie § 42 ods. 1 Tr. zák.

Podľa tohto ustanovenia Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Z rozhodnutia prvostupňového súdu (OS Nové Zámky z 23. júla 2015, sp. zn. 2T/134/2014) vyplýva, že obvinený spáchal skutok 19. septembra 2013, teda predtým, ako bol súdom prvého stupňa (OS Bratislava IV z 25. marca 2014, sp. zn. 2T/31/2014) vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Prvostupňový súd preto postupoval v súlade so zákonom, keď za daného stavu obvinenému uložil k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV súhrnný trest. Iná situácia však nastala, a preto tak prvostupňový súd postupovať nemohol, vo vzťahu k trestnému rozkazu. Z trestného rozkazu Okresného súdu Nové Zámky zo 14. novembra 2014, sp. zn. 3T/151/2014, vyplýva, že skutok pre ktorý bol ním odsúdený, obvinený spáchal 27. augusta 2014, t. j. až po vyhlásení rozsudku Okresného súdu Bratislava IV. Z tohto dôvodu vo vzťahu k tomuto skutku nejde o súbeh trestných činov, ale o recidívu. Podľa zákona preto nebolo možné obvinenému aj vo vzťahu k tomuto skutku uložiť súhrnný trest odňatia slobody.

Vychádzajúc z uvedeného nemohol dovolací súd dospieť k inému záveru ako len k tomu, že dovolanie obvineného P. G. nie je dôvodné.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.